

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

T.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

ut incipiat finito priori tempore, *lib. 3. tota disp. sputat. 50.*

2. Suspendus ab officio non est suspendus à beneficio, nisi expressè id declaratur. Tamen ubi suspensio esset perpetua, & ob grave delictum, potest sic suspendus priuari titulo beneficij. Vnde parochus suspendus ab officio, quia interfuit matrim. clandestino, non est à beneficio suspendus, *lib. 3. tota disp. 51.*

3. Suspendus triennio, vel ad certum tempus, quia interfuit matrimonio clandestino, non potest absolui ab Episcopo, nec virtute decreti Trid. *Sess. 24. c. 6. de reformat.* Tamen à suspensione ipso iure imposita in Trid. *Sess. 24. cap. 1. de matrim. parochi,* vel alij sacerdoti coniungenti, aut benedicenti alienos parochianos absque licentia proprij parochi, non solus Episcopus, sed etiam eius Vicarius generalis potest absoluerè, *lib. 3. tota disp. 52.*

4. Suspendio non incurritur, nec excommunicatio, nec interdictum ob culpam venialè, *ib. 9. disp. 32. nu. 29.*

T

Testamentum.

Pater potest dare facultatem filio testandi de legitima ipsi debita ex bonis filij, ut possit liberè de illis disponere in præiudicium aliorum filiorum. Exigitur tamen iuramentum patris, ut valeat licentia, nisi fiat in ipso actu testandi in vita, vel in morte; que in-

reueniente iuramento, non potest reuocari, & obtenta licentia potest filius instituere maioratum suis conditionibus; mater tamen, dū nupta est, non potest concedere hanc licentiā absque viri licentia, *lib. 6. disp. 4. n. 19. 20. & 21.*

2. Vidua transiens ad secundas nuptias non perdit facultatem exequendi testamentum, vel potestatem nomine viri testandi ab ipso sibi concessam, *lib. 7. disp. 88. nu. 14. & 15.*

Titulus.

1. Gesta à iudice ordinario, vel delegato ad vnā & alteram causam, etiam quando vitiū est circa commissionem factam à legitimo superiori, nisi ius in pœnam casset pertinentia ad vtrumque ad forum, valida sunt, si is iudex titulum habeat communi errore existimatum legitimum, & à legitimo superiori collatum. Tamen nō sufficit error vnus, vel alterius, nec error solius Principis concedentis titulū, nec error cōmunis crassus, vel supinus. Sufficit tamen communis error in eo loco vbi actus gestus fuit, quāuis in alio notoriū sit impedimentum. Idem si in eo loco erat publicū, & denuntiātū impedimentum, si tantum temporis spatium intercesserit, vt iam ab hominum memoria lapsū sit, ita communiter ignoretur, *lib. 3. disp. 21. à nu. 1. vsque ad 20.*

2. Gesta per habentem impedimentum iuris diuini, aut naturalis, quamuis concurrat titulus putatiuus, & communis error, sunt nullius momenti. Erunt tamen valida, quādo im-

pedimentum est solius iuris humani. Unde si non sacerdos sacramentaliter absoluat, quamvis cōmuniter existimetur sacerdos, & verus parochus, absolutio est irrita. Idem de Pontifice inhabili, vt fœmina, & de iudice carente vsurationis, *lib. 3. disput. 22. à num. 21. vsque ad 29.*

3 Gesta per habentem titulum putatiuum obtentum tempore, quo occultè excommunicatus erat, valida sunt, dum impedimentum communiter latet. Item omnia gesta per excommunicatum occultum existente communi errore valida sunt. Item per quemcumque publicè excommunicatum, dum denunciatus, vel notorius clerici percussor non sit, licèt in hoc loco sit occultus, & in aliò denunciatus, vel denūtiatus in eodem loco, & temporis spatio illa denunciatio obliuioni data est. Itē iudex occultè excommunicatus potest validè excommunicare, licèt sit publicè, dummodo nō denunciatus, aut notorius percussor clerici. Item potest gerere iurisdictionem circa temporalia, & spiritualia. Secūs dicendum in omnibus de excommunicato denunciato; vel notorio percussore clerici. Secūs tamen de hæretico occulto, vel publico non denunciato. Et hæc, quæ dicta sunt, non solum intelliguntur de parocho, sed etiam de delegato ex speciali delegatione audiente confessiones errore cōmuni, & titulo vero, aut putatiuo, *libr. 3. disp. 22. à nu. 30. vsque ad 39.*

4 Gestæ per habentem titulum putatiuum sunt validæ etiam respectu scientium impedimentum, sed sunt retractanda in punitionem delicti. Secus dicendum, quando impedimentum est excommunicationis non denunciatæ, aut notoriæ percussionis clerici, & de confessione facta scienter excommunicato occulto, vel publico non denunciato, &c. Idem dicendum, quando est denunciatus in alio loco, & in isto vbi exercet iurisdictionem ignoratur quantum ex parte iurisdictionis, *l. 3. disp. 22. à nu. 40. vsq. ad 46.*

4 Ut gesta valeant, non sufficit communis error, sed necessarius est titulus collatus à superiori, quamvis validus sit ob aliquod vitiū latens: nec sufficit, titulum conferri à quocunque superiori, sed conferendus à legitimo conferre potenti. Vnde si error sit in persona delegantis, licet existimatus verus prælatus, gesta per delegatum erunt nulla. Nec sufficit electio facta à potente eligere, vbi confirmatio superioris est necessaria, sed oportet hanc accedere. Idem dicendum de gestis per electum, si peccetur in electionis forma, eo quod solemnitas iure præscripta omittatur in electione, vel collatione, nisi accedat legitimi superioris confirmatio, *lib. 3. disput. 22. à numer 47. vsque ad 53.*

6 Quando quis ob delictum ipso iure amittit officium, dum amissio occulta est, valent gesta per illum. Idem dicendum quando pri-

uatio, & hominis inhibito est occulta cōcur-
rente communi errore, *l. 3. disp. 22. à nu. 55. vsq;*
ad 59.

7 Matrimonium contra actum coram paro-
cho intruso, non habent i titulum à legitimo
superiori, non valer. Sec us, si titulum habeat
inualidum ob vitium occultum, licet notum
sit contrahentibus, illum non esse verum pa-
rochum. Idem si laicus existimatur sacerdos
assistat matrimonio de licētia parochi intrusi.
Item erit validum, si reuocet licentiam legiti-
mam concessam stante reuocationis errore.
Item si parochus eo ipso beneficium amittat,
si matrimonium assistat, vel alius de eius li-
centia, validum est, *lib. 3. disp. 22. à nu. 60. vsq;*
ad 63.

V

Vagus:

1 Vagi dicuntur carentes domicilio certo
habitationis, licet habeant originis. I-
tem qui pristinum domicilium omnino dese-
rentes, nauigant, vel iter faciunt, quærentes,
vbi se collocent, licet destinassent, vbi domi-
ciliū constituturi sint, nondum peruenti ad il-
lud. Item qui relictâ parochiâ, dum nō inuenit
domum, hospitatur in aliqua parochia ad bre-
ue tempus, *l. 3. d. 25. à n. 1. vsq; ad 4.*

2 Vagi possunt cuicumque parochio fateri,
& idem dicendum de vago qui hospitatur in
aliqua parochia obiter, *lib. 3. disp. 25. num. 5. 6.*
et 8.

3. Pā